

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0048 van 29 september 2015
in de zaak 1213/0560/SA/3/0525

In zake: de heer **Eric VAN MARSENILLE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Stijn VERBIST en Pieter THOMAES
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de bvba **DENNENDAEL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Floris SEBREGHTS en Olivier VERHULST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 april 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 maart 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 12 december 2012 ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning, onder voorwaarden, verleend voor het bouwen van een pluimveestal, mestloods, eierlokaal, elektriciteitscabine en kadaverhut.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2520 Ranst, Hogenaardseweg en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 249.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de

tussenkomen partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 8 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter THOMAES die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Olivier VERHULST die verschijnt voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba DENNENDAEL verzoekt met een aangetekende brief van 13 juni 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2013 de tussenkomen partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

1.

Op 24 december 2011 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij voor een quasi identieke aanvraag. Het tegen deze beslissing ingestelde administratief beroep werd naderhand ingetrokken.

2.

Op 16 mei 2012 verleent de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu een milieuvergunning aan de tussenkomen partij voor het exploiteren van een pluimveebedrijf. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst en de verzoekende partij dienen tegen deze beslissing een vordering tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Het beroep van de verzoekende partij is op 14 februari 2013 onontvankelijk verklaard door de Raad van State wegens het laattijdig neerleggen van een memorie van wederantwoord.

3.

Op 7 augustus 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een pluimveestal, mestloods, eierlokaal, elektriciteitscabine en kadaverhut”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in agrarisch gebied en ontginningsgebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 september 2012 tot en met 3 oktober 2012, wordt één bezwaarschrift ingediend, namens 17 partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 17 september 2012 een gunstig advies uit.

Het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, afdeling Land en Bodembescherming Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen brengt op 25 september 2012 een gunstig advies uit.

De brandweer van de stad Lier brengt op 16 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen brengt op 19 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

RIANT verleent, op een onbekende datum, een gunstig advies over de riolering.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 5 december 2012 het volgende gunstig advies:

“ ...

Dd. 19/08/2011 werd door onze diensten reeds een gunstig advies uitgebracht over dezelfde aanvraag. Ons standpunt dd. 19/08/2011 blijft behouden (zie bijlage), inclusies de weerlegging van de bezwaren; de bezwaren hebben immers betrekking op dezelfde argumenten als in de vorige aanvraag. Gelet op het feit dat de aanvraag zone-eigen is, gelet op het gunstig advies van het departement Landbouw en Visserij, gelet op het gunstig advies van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie, gelet op de aanwezige landbouwbedrijven in de onmiddellijke omgeving en gelet op de afstand van minimum 400m t.o.v. het nabij gelegen woongebied en KMO-zone kan de aanvraag worden aanvaard. Bijgevolg wordt deze aanvraag gunstig geadviseerd. Rondom de nieuwbouw dient een minimum 6m breed groenscherm met streekeigen hoogstammen en struiken te worden aangelegd. De aanleg van het groenscherm is nodig om de impact om de omgeving te verminderen. De nieuw aan te leggen groenstrook moet effectief aangeplant worden in het eerstvolgende plantseizoen. De beplanting moet doorlopend zijn en op vakkundige wijze worden onderhouden teneinde zijn afschermdende functie optimaal te behouden.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst weigert op 12 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen motiveert zijn standpunt als volgt:

- *De verwachte stijging van de geurhinder en het hypothekeren van de ruimtelijke draagkracht, getuige de hinder die het bedrijf veroorzaakt in de naburige gemeente.*
- *De inplanting van het bedrijf ten opzichte van de nabijgelegen woonzone en KMO-gebied met in combinatie de verhoogde mobiliteit zal de ruimtelijke draagkracht hypothekeren van het gebied en de omgeving.*
- *De ruimtelijke draagkracht kan de bijkomende vrachtbewegingen met de aanvoer van grondstoffen en dieren, en de afvoer van kadavers en mest. Deze vrachtbewegingen gecombineerd met het al aanwezige vrachtwagen is problematisch voor de huidige wegenisinfrastructuur. De wegen zijn onvoldoende uitgerust om de huidige verkeersstroom en zeker deze toename te kunnen verwerken. Bovendien is er geen woongelegenheden voorzien waardoor het werk-woonverkeer groter is dan in een normaal landbouwbedrijf. De richtwaarde van de aanvrager (280 vrachten per jaar) wordt dan ook niet realistisch genoemd.*
- *Er blijkt echter weinig open ruimte beschikbaar. Quasi het gehele terrein wordt volgebouwd waardoor de open ruimte beknot wordt. Hierdoor wordt de open ruimte van het gebied nog verder versnipperd.*
- *De combinatie met het bestaande bedrijf Biofors op korte afstand gelokaliseerd, zal de bestaande geurhinder en de mobiliteitsproblematiek verzwaren.*

...”

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 10 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 februari 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning, onder voorwaarden, te verlenen.

Na de hoorzitting van 5 maart 2013 beslist de verwerende partij op 7 maart 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning, onder voorwaarden, te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

...

De stedenbouwkundige vergunning, alsook de milieuvergunning werd door deputatie eerder al geweigerd, met als reden dat er geen MER werd opgemaakt. In het besluit van de Minister met betrekking tot de verkregen milieuvergunning dd. 7/06/2012 stelt men echter:

“De aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn (overgenomen in bijlage II bij het DABM), er werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen, bijgevolg moet voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport

worden opgemaakt.”

Bijgevolg kan de vergunning om deze reden niet worden geweigerd.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het nieuwe pluimveebedrijf wordt ingeplant op een onbebouwd landbouwperceel. De omgeving wordt gekenmerkt door andere landbouwbedrijven die her en der in het landschap zijn ingeplant.

In een straal van circa 100m rondom de perceelsgrens van de inrichting zijn 3 zonevrije woningen gelegen, op circa 200m zijn een bosgebied, het habitatrichtlijngebied “Bos- en heidegebieden ten oosten van Antwerpen” en het VEN-gebied ‘Het bos van Ranst’, gelegen op circa 550m zijn een woonuitbreidingsgebied en op circa 900m een woongebied gelegen. Deze woonzone wordt afgescheiden van het bedrijf door de aanwezigheid van het bos.

Gelet op het gunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling die een passende beoordeling maakt, gelet op het zone-eigen karakter van het bedrijf en gelet op de afstanden tot de dichtst bij gelegen woon- en KMO-gebieden, kan geoordeeld worden dat voorliggende aanvraag vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening voor vergunning in aanmerking komt.

In ondergeschikte orde kan men opmerken dat op de plannen een zone aangeduid werd voor het bouwen van een bedrijfswoning. Dit maakt geen deel uit van deze vergunning.

Voor het aanleveren van voeders, het laden en lossen van dieren, het ophalen van eieren, de afvoer van mest, de aanvoer van diesel en de afvoer van krenge, zijn in totaal 277 vrachten per jaar nodig. Dit komt ongeveer neer op gemiddeld 1 transport per werkdag. Gelet op dit beperkt aantal transporten, wordt er geen hinder ten gevolge van de transporten verwacht.

De aanvraag is gelegen nabij een gewestweg. De ontsluiting ernaar toe zal gebeuren over gewone gemeentewegen. Het bezwaarschrift handelt over het feit dat de gemeentewegen onvoldoende zijn uitgerust om dergelijk verkeer op te vangen. Echter de noodzakelijke vervoersbewegingen zijn eigen aan een landbouwbedrijf en zullen niet voor onoverkomelijke hinder zorgen in het agrarisch gebied.

Inzake de vrijwaring van de open ruimte dient gesteld dat het gebouw een gelijkaardige inplanting kent als hetgeen reeds aanwezig is in de streek. Het gebouw wordt aan de rechterkant ingeplant met een minimale afstand van 12m tot de perceelsgrenzen. Om een aangename beleving te creëren voor passanten wordt een groenscherm aangelegd. Het bedrijf sluit aan bij een aantal andere landbouwbedrijven waardoor geen verdere versnippering van de open ruimte optreedt.

De bezwaren omtrent geurhinder en de uitrusting van het bedrijf ter voorkoming van dergelijke hinder, worden uitvoering behandeld bij de milieuvergunningsaanvraag.

Algemeen kan men stellen dat het leveren van voeders, vullen van voedersilo's, afvoeren van broedeieren en mest, alsook het lossen en laden van dieren incidentele geluiden zijn, die eigen zijn aan een landbouwbedrijf. Het risico op geluidshinder wordt tot op een aanvaardbaar niveau beperkt.

Uit de geurstudie blijkt dat de nieuwe inrichting slechts een beperkt effect heeft op de lokale geuremissie. In de geurstudie wordt voorgesteld om deze te beperken door de aanleg van een voldoende breed (10m) groenscherm rond de stal. In de stofstudie wordt ook melding gemaakt van een te plaatsen groenscherm van minstens 10m, om zo het risico op stofhinder te beperken. Dit werd als voorwaarde opgenomen in de milieuvergunning.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomenende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

68. In casu ligt vandaag nog steeds een in beroep door de Minister van Leefmilieu verleende milieuvergunning voor zodat de BVBA Dennendael in principe over de mogelijkheid beschikt om binnen afzienbare tijd over te gaan tot de constructie en exploitatie van de pluimveekwekerij.

Verzoekende partij heeft geen zicht op de snelheid waarop de Raad van State het verzoek tot vernietiging van de milieuvergunning zal kunnen beoordelen waardoor er een reëel risico bestaat dat de BVBA Dennendael haar beide vergunningen zal trachten uit te voeren. Verzoekende partij heeft er dan ook alle belang bij dat de stedenbouwkundige vergunning geschorst wordt.

69. De in hoofde van verzoekende partij ernstige nadelen die persoonlijk en moeilijk te herstellen zijn bij de tenuitvoerlegging van deze stedenbouwkundige vergunning hebben

in hoofdzaak betrekking op de bijkomende aantasting van het woon- en leefgenot van verzoekende partij en zijn gezin. Zoals reeds genoegzaam werd aangetoond zal de levenskwaliteit van verzoekende partij en zijn gezin door de constructie en exploitatie van de betrokken kippenkwekerij in bijkomende mate worden verzwaard. Het relatieve evenwicht tussen hinder eigen aan een agrarisch gebied en de tolerantie die er tegenover dient te staan zal bijkomend worden verbroken.

Zoals in huidig verzoekschrift reeds uitgebreid werd uiteengezet, manifesteert zich dit op het vlak van de te verwachten bijkomende geurhinder, verzwaring van de mobiliteitsdruk, de aantasting van het open karakter van de omliggende omgeving en de aantasting van het achterliggende VEN- en habitatgebied. Teneinde huidig verzoekschrift niet bijkomend te verzwaren wordt hieromtrent verwezen naar randnr. 7.

...

Gelet op hetgeen in dit verzoekschrift reeds werd uiteengezet onder de bespreking van het belang (randnr. 7) en de drie middelen, blijkt ontegensprekelijk dat de constructie en de op dit ogenblik principieel mogelijke exploitatie van deze stallen zowel op het vlak van de instandhouding van het achterliggende VEN- en habitatgebied, de mobiliteitsdruk en de geurhinder een ernstige verzwaring van de hinder zullen inhouden, minstens een verzwaring die het niet langer mogelijk maken op een aanvaardbare en redelijke wijze in hun woning te leven. De exploitatie van een kippenbedrijf voor 60.000 kippen genereert hoe dan ook bijkomende overlast die de draagkracht van deze locatie op verschillende punten overschrijdt.

70. Voormelde nadelen zijn na constructie van de pluimveestallen moeilijk te herstellen. Wanneer de bouwwerken opstarten voor een dergelijk groot project, is dit in feite onherroepelijk.

...”

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij niet te betwisten.

3.

De tussenkomende partij antwoordt als volgt:

“ ...

86. Verzoekende partij in tussenkomst wenst ter weerlegging van het vermeende MTHEN te verwijzen naar wat in de weerlegging van de drie middelen werd uiteengezet en ziet dat vooreerst als herhaald.

87. Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt zeer duidelijk dat de woning van verzoekende partij zonevreemd gelegen is in een agrarisch gebied, geflankeerd door runder- en varkensbedrijven en biogasinstallaties (bvba Biofors). Verzoekende partij is zelfs woonachtig NAAST een varkensbedrijf met de meest verzurende/vermestende emissies van alle omliggende bedrijven (bijna 4.000 kg NH₃/jaar).

[afbeeldingen]

88. Uit de geurstudie blijkt zeer duidelijk dat de geuremissie t.a.v. de woning van verzoekende partij te wijten is aan het naastgelegen varkensbedrijf en de komst van een kippenkwekerij geen noemenswaardige effect heeft t.a.v. verzoekende partij.

89. Bijkomend moet worden opgemerkt dat verzoekende partij in tussenkomst in de realisatie van een buffer voorziet (in uitvoering van het bestreden besluit) waardoor de geurhinder vermoedelijk met 26% kan gereduceerd worden.

[afbeelding]

90. De bijkomende effecten naar mobiliteit met gemiddeld 1 vrachtvervoer per werkdag is eveneens te verwaarlozen gelet op de reeds bestaande landbouwbedrijven uit de omgeving. Zo stelt verzoekende partij zelf dat het naast gelegen bedrijf bvba Biofors aangeeft 7 vrachtbewegingen per dag te genereren.

- ⇒ Bovenstaande uiteenzetting maakt duidelijk dat er zich t.a.v. verzoekende partij geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voordoet, laat staan dat dat ernstig zou zijn t.a.v. een zonevreemde woning in die buurt.
- ⇒ Hierbij moet worden benadrukt dat verzoekende partij woonachtig is in een zonevreemde woningen (en daarbij blijkbaar nog commerciële activiteiten uitvoert, m.n. detailhandel van computers) en zich in alle redelijkheid mag verwachten aan een normale 'hinder' van landbouwactiviteiten.
- ⇒ Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de beperkte geurhinder die zou ontstaan uit de kippenkwekerij in alle redelijkheid niet zou moeten worden getolereerd.

91. Tot slot kan nog worden opgemerkt dat voor de exploitatie een uitvoerbare milieuvergunning werd afgeleverd. Zoals reeds uiteengezet in het tweede middelonderdeel van het eerste middel heeft verzoekende partij zijn belang verloren om de regelmatigheid van deze beslissing aan te vechten. Voor zover in de nog hangende procedure bij de Raad van State, ingesteld door de gemeente Ranst, de Raad van State zou besluiten tot vernietiging van de milieuvergunning en de milieuvergunning definitief geweigerd zou worden, vervalt de bouwvergunning conform art. 4.5.1. VCRO en art. 5 Milieuvergunningsdecreet.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partij stelt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat uit bijkomende geurhinder, een verzwaring van de mobiliteitsdruk, de aantasting van het open karakter van de omliggende omgeving en de aantasting van het achterliggende VEN- en habitatgebied. Zij meent dat hierdoor haar woon- en leefgenot wordt aangetast. De verzoekende partij voegt evenwel geen stukken toe die de Raad toelaten de ernst van de ingeroepen nadelen te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij, waaronder de studies, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in verzoekschrift omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken.

Het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, is bovendien gelegen in agrarisch gebied. Van de verzoekende partij mag dan ook een hogere mate van tolerantie worden verwacht ten aanzien van de aangevraagde werken. Het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, is trouwens gelegen in de omgeving van een bedrijf waar biomassa wordt vergist en varkens worden gestald. De verzoekende partij ondervindt momenteel reeds hinder, onder meer geur- en mobiliteitshinder, van het aanwezige bedrijf. Zij slaagt er niet in om aan te tonen dat de bijkomende hinder van het pluimveebedrijf dermate ernstig is dat een schorsing gerechtvaardigd is.

3.

De verzoekende partij laat tevens na aan te tonen in welke mate de ingeroepen nadelen, in het bijzonder de aantasting van het open karakter en het achterliggende VEN- en habitatgebied en de mobiliteitsdruk, persoonlijke ernstige nadelen zijn. Uit de stukken van de tussenkomenende partij blijkt bovendien dat er geen sprake zal zijn van ernstige bijkomende mobiliteitshinder. De verzoekende partij heeft geen concrete cijfers toegevoegd waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient het moeilijk te herstellen karakter niet onderzocht te worden. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te

herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER